

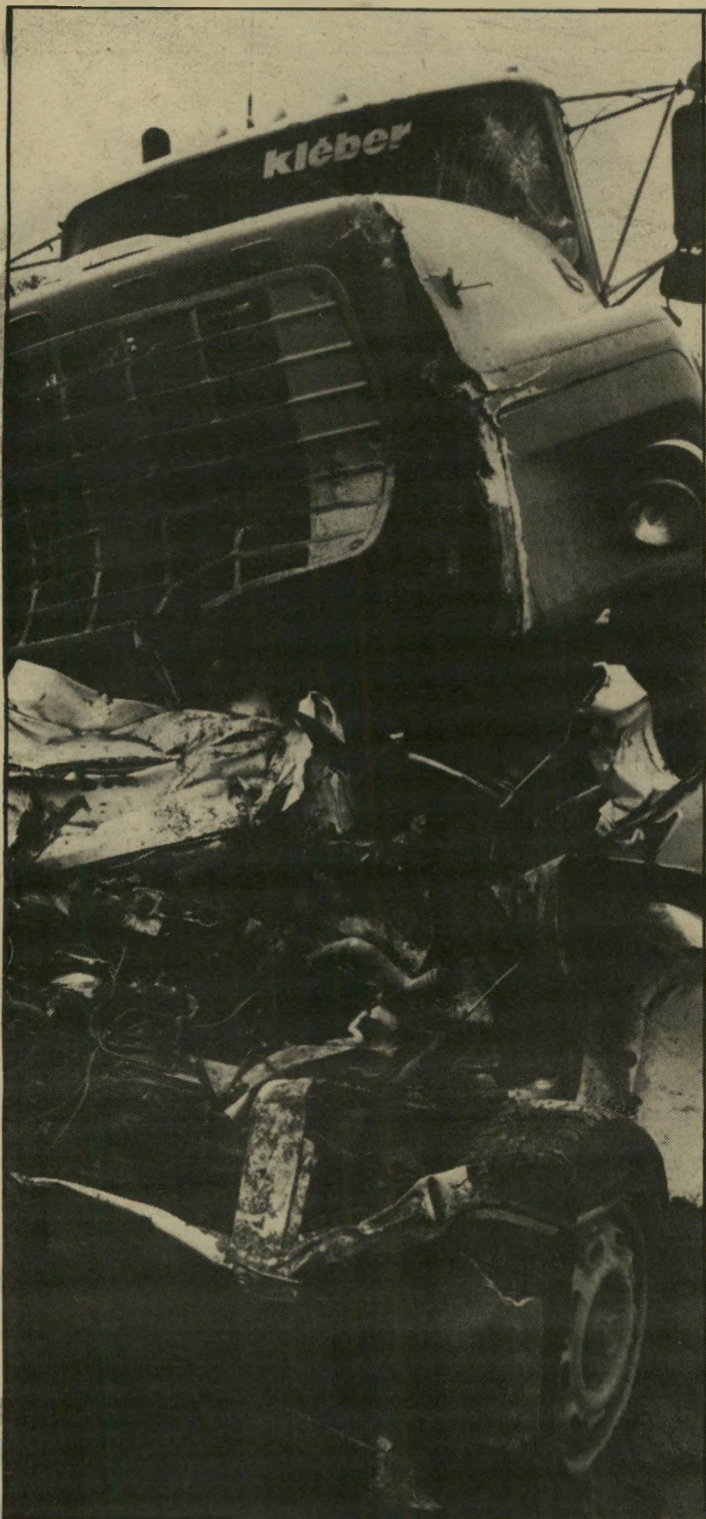
זה היה צירוף מיקרי של תאונות. רפי טולדנו, סגן-המנהל של מלון, שנמחץ למוות בין משאית ומיכלית בתאונה שיגרתית, לא היה אשם בדבר

סתם תאונה של חורף

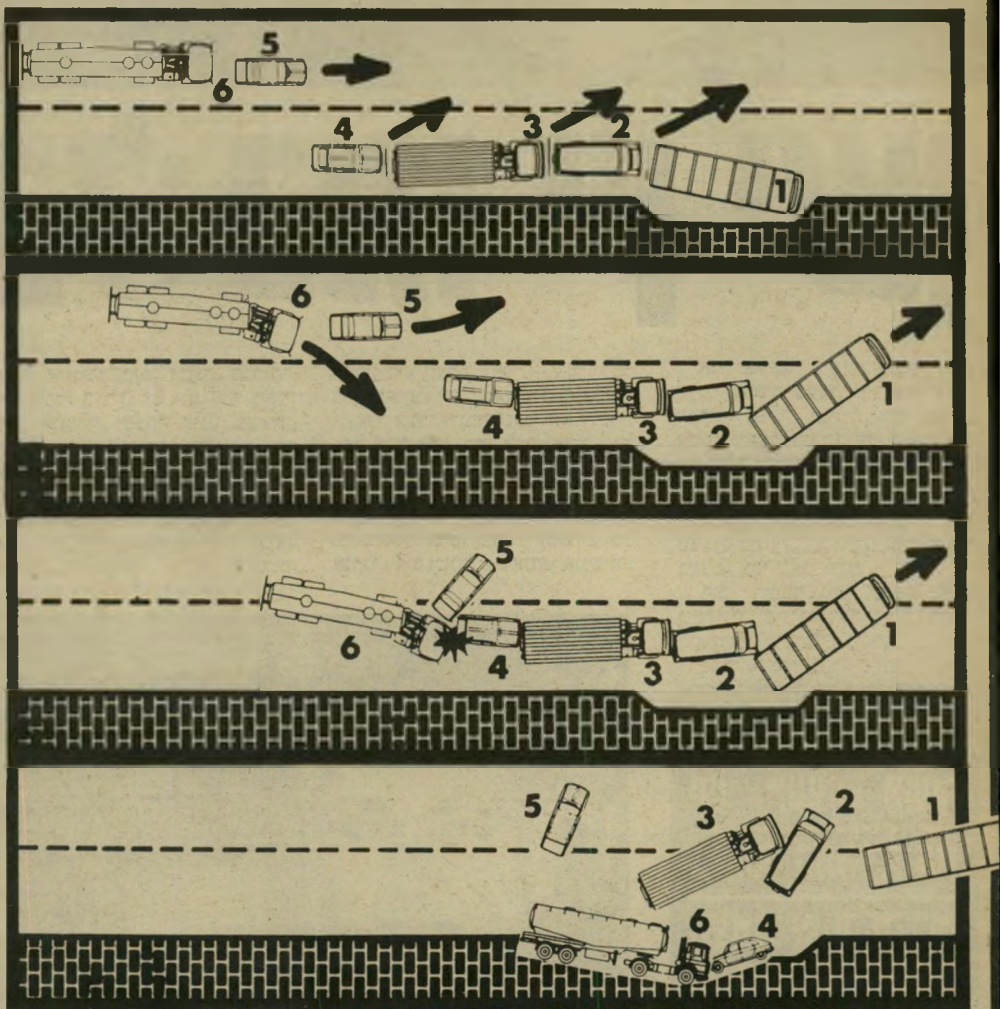
נהרג במקום. הוא השאיר אחריו אשה ובת, הורים קשישים ושישה אחים ואחיות. רקות אחדות אחרי התאונה, הגיעו למקום צוותים של מן דויד אדום. מיטרה ומכביאש. במשך שעה עבר צוות מכביאש בחיתוך הרכב שבו

טולדנו, לגודל האסון שפקד אותה. בעלה רפי נהרג בתאונת-דרכים קטלנית, והוא בן 47. ריכבו נמחץ בין משאית למיכלית. הוא היה הרביעי מבין שישה כלירכב שהיו מעורבים בתאונה. כלירכב לא שמרו מרחק ביניהם ורפי לא יכול היה להיחלץ. הוא

בשבת שעברה נסענו לביקור אבלים בנתניה. כשעברנו ליד סכונ'וויניט. דיברנו על ביקור בשמורת הטבע בנחל-פולג. כד' רך חזרה נכנסנו לשמורת האירוסים. מי היה מאמין ששבוע אחר כך רפי ינהרג בקירבת מקום? שואלת דניאלה

הסוף: פגוש המיכלית בתוך שרידי ה"טאלבוט" הנהג יועמד לדין באשמת נרמית-מוות

אנאטומיה של תאונה קטלנית

בשירטוט העליון נראה המצב לפני תאונת הדרכים. מול "מכון וינגייט", בכביש-החוף לביוון חיפה, השתרכו המישה כלירכב אחרי אוטובוס של "אגרי" (1), שנעצר בתחנה כדי להוריד ולהעלות נוסעים. האוטובוס נכנס רק בחלקו לתוך המיפריץ בכביש, וחלקו בלט החוצה. במסלול הקרוב למיפריץ נסע אחרי האוטובוס רכב מיסחרי מסוג "טרנזיט" (2), אחריו משאית (3), ואחריה רכב פרטי (4), שבו נהג רפי טולדנו. במסלול השמאלי נסע רכב פרטי (5), ואחריו מיכלית סמירטריילר (6).

השירטוט השני מלמעלה מראה את תחילת התאונה. מיכיון שהאוטובוס בלט לכביש, ניסה הרכב המיסחרי (2) לעקוף אותו, אולם הדרך היתה חסומה לפניו. לכן עצר, כשהאוטובוס התחיל לצאת חזרה לכביש. כשה"טרנזיט" נעצר, התנגשה בו המשאית (3) ודחסה אותו קדימה. לכן פגע ה"טרנזיט" באוטובוס. מאחורי

השירטוט השלישי מלמעלה מראה שהמיכית סטתה ימינה אחרי שהתנגשה עם המכונית (5), וכך התנגשה עם הרכב הפרטי (4). היא מחצה אותו בינה לבין המשאית שלפניה. כתוצאה ממחירות הנסיעה והתנפשה, לא יכלה המיכלית לעצור. הפגוש הקידמי שלה ננעץ ברכב הפרטי שבו נהג טולדנו, והמשיכה לדחוף אותו לעבר המידורן שבצד הכביש. המיכלית התהסכה על צידה, כפי שנראה בשירטוט התחתון. האוטובוס המשיך לנסוע, כאילו לא קרה דבר. לטענת נהגיהאוטובוס, הוא נסע להזעיק עזרה.

למרות שנעדר הרבה מהבית. אומרת מאיה. רפי נולד במארוקו. כשהיה בן 10 עלתה ממשפחתו ארצה. הם היו 10 אחים ואחיות. שניים נפטרו בנסיבות טראגיות. כשהגיעה המשפחה לארץ, היא התיישבה במושב רינתיה שליד פתח-תיקוה. רפי למד בבית-הספר החקלאי ע"יוות. ואחר כך למד מכונ' אוניברסיטה. בצבא עסק במיקצוע שלמד. אחרי שסיים את שרותו הצבאי, התחיל ללמוד בתדמור. אחרי תום הקורס הוא נשאר לעבוד במלון במנהל חדרהאוכל. מאז הספיק לעבוד במקומות-עבודה רבים, כולם בתחום המלונאות. מקום עבודתו האחרון היה במלון הערונ בהרצליה, כסגן-מנהל וכמנהל מחלקת מזון ומשקאות. פעמיים ניסה את מזלו בחו"ל, בני-גריה ובצרפת. ניסיונות אלה לא עלו יפה, ורפי חזר לארץ. רפי היה אדם מלא חיים. אהב מאוד את הים, אהב חברים, ובעיקר היה איש-משפחה. הוא

נהג רפי. רכב הטלבוט היה מחוץ לחלוטין. החובש במקום החזיק בידו יריעת-פלסטיק גדולה כדי לעטוף בה את הגופה. הרופא התכוונן לבריקה. הרבה לא היה מה לבדוק. לא נותר לו, אלא לחתום על תעודת-פטירה.

אהבה לים

רפי ודניאלה היו נשואים 23 שנה. הם הכירו בבית-הספר למלונאות תדמור בהרצליה. רפי למד מלצרות, דניאלה למדה טכנות. אחרי שסיימו את לימודיהם עברה דניאלה במיקצועה זמן קצר בלבד. רפי היה המפרנס. הם התגוררו בשכונת נוף-ים בהרצליה. שבע שנים אחרי שנישאו, נולדה בתם היחידה מאיה. הייתי מאוד חופשיה עם אבא. יכולתי לבוא ולדבר אתו על כל נושא שבעולם. הוא תמיד התעניין בי ושאל הרבה שאלות,